

હિન્દુસ્તાનનો હીરો

લેખક
મણિલાલ સી. વ્યાસ.

૧૦૨૫૪

સાંસ્કૃતિક કોશ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૨૫૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ હિંદુસ્તાનનો ઇતિહાસ

વિષય ટ

હિન્દુસ્તાનનો હીરો

લેખક અને પ્રકાશક

મણિલાલ સી. વ્યાસ.

પોસ્ટ વહનગર, જી. અમદાવાદ.

પ્રથમાવૃત્તિ.

પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૭૯.

સને ૧૯૨૨.

શ્રી શાનમન્દિર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શંકરરાય અમૃતરાયે છાપ્યું-
રાયપુર, વાઘેશ્વરની પોળ—અમદાવાદ.

કિંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ડૉ. નેરોઈટ-સંગ્રહ

પ્રસ્તાવના.

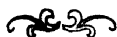

મહેરખાનો સર્વે સદગૃહસ્થો તથા ભાઈઓને વિનંતી પૂર્વક જણાવું છું કે જે આ (હિન્દુસ્તાનનો હીરો) નામનું પુસ્તક સ્વદેશ સેવા અર્થે મારી અલ્પ બુદ્ધિથી બનાવવામાં આવ્યું છે, તેમાં ખરો સાર થું છે અને તે સાર લેવા શા શા ઉપાયો ચોજવા જોઈએ તે જાણવાની ખાસ જરૂર છે કારણ કે હિન્દુસ્તાનના ગરીબ તેમ તવંગરે કેવી રીતે વર્તવાથી પોતપોતાનું સાક્ષ્ય મેળવી સ્વતંત્ર બની શકે તેની આખેડુળ જ્ઞાનકળા છે. હું નથી ધારતો કે નાનાથી તે મોટા સુધીમાં સ્વતંત્રતા મેળવવા પોતાનું મન પાછળ રાખતા હોય. કદાપી મન ઉલટ રાખનાર હોય તો તેઓને કેવા સમજવા તેનો ખ્યાલ વાંચનાર કરશે. તેમજ લખાણમાં કોઈ જાતની ભૂલ હોય તો સુધારી વાંચવા તસ્દી લેશે અને વિદ્વાતામાં આગળ પગલાં ધરાવનાર પુણ્ય વિદ્વાનો દેશને સ્વતંત્ર બનાવવા યોગ્ય તસ્દી લેશે એવી આશા રાખું છું. વિશેષમાં એટલું જણાવું છું કે સદર પુસ્તક બદલ મારા સુગ્રહિતેશ્વર રા. ભાઈશ્રી ડાહ્યાભાઈ લક્ષ્મણભાઈ પટેલે આ કામમાં જે સુધારા વધારા માટે સૂચનાઓ કરી છે અને તેઓનું ‘હૃદયતરંગ’ નામનું પુસ્તક મને ઉપયોગી થઈ પડ્યું છે. તે માટે હું ઘણું આભારી છું.

મણિલાલ સી. વ્યાસ.

હિન્દુસ્તાનનો હીરો.

ધર્મ.

૧. રાજા અને આહશાહનો ધર્મ એ છે કે પ્રજાનું પાલન કરવું. એટલે દુઃખી થતી અટકાવવી. તેમજ સુધારા (હુન્નર) ઉપર આવેલી પ્રજા જે જે હુન્નર ઉદ્યોગ કરવા માગે તેનો અટકાવ નહીં કરતાં યોગ્ય મદદ આપવી.
૨. તવંગરનો ધર્મ એ છે કે ગરીબ લોકોને હુન્નર ઉદ્યોગે ત્રગાડી તેઓનું પાલન કરવું.
૩. ગરીબનો ધર્મ એ છે કે પોતાને મળેલા ઉદ્યોગમાં સફળતા કરી આગળ વધવા ઉમેદ લેવી.

આલતું ઉલટું,

૧. હુન્નરમાં આગળ પડતી પ્રજા જે હુન્નર કરવા ધારે છે. તેા કેટલાક કાનુનથી અટકી સ્તબ્ધ થઈ જાય છે. તેનું કારણ શું તે જોવું જોઈએ.

૨. કેટલાક તવંગરો વારસામાં મળેલી લક્ષ્મીને છાંટા નાંખી રક્ત મોજશોખ કરી પોતાની જાંદગી ગાળે છે અને પાછા આ લોક-માંથી પરલોક ગયા બાદ તેવાનેજ વારસામાં મૂકી જાય છે. પરંતુ જે હુન્નર ઉદ્યોગમાં પોતાના ધનનો ઉપયોગ કરે તો આપણી ભારત ભૂમિનું કાંઈક બહુ થાય કારણ કે હજારો વરસો સુધી પોતાનાં હજારો બાળકો નામ લે.
૩. કેટલાક ગરીબો પોતાને મક્કેલા ઉદ્યોગમાં મનોરાજ થઈ પોશણ કરનારને ઉલટા થઈ પાયમાલ કરવા ધારે છે. જેથી આ એક મોટી ખોડ છે તેમ. પોશણ કરનાર ઘણી માણસને ઉદ્યોગે લગાડી અધવચ્ચમાં પાછા મુઠ્ઠી ગુલામ તરીકે વર્તન કરે છે તે પણ જોવા જેવું છે.

જાણવાજોગ.

મહાધીશો તથા અખાડાના મહંતોને વિનંતિ પુર્વક અરજ કરી જાણવામાં આવે છે કે (મહોમાં) ધરથી તથા કામ ઉદ્યોગથી કંટાળેલા તેમજ અણસમજીત દસપ્રાર વરસના બાળકો વગેરે આંખો મીંચી ગોથાં મારી ભસ્મીભૂત થાય છે. તો તેઓને સદાને માટે આશ્રય આપવો બંધ કરવો જોઈએ. કારણ કે આવી નિશાળોમાં દાખલ થઈ છેવટ થોડા દીવસો બાદ મંત્ર ઉપદેશમાં એજ કે બચ્ચા માંગ ખાઓ. એજ છે તો. યુરોપ, અમેરિકા, ઇંગ્લંડ તથા ભારતભૂમિની કેંગ્રેસને યાદ કરી સદર વાત અટકાવવા અને આસન સિદ્ધી મેળવવાના ઇલાજ લેવા જોઈએ. આસન સિદ્ધી મેળવવી એટલે શું

વિચાર કરવાનો એકે આપણા ધર્મશાસ્ત્રોમાં કહ્યા પ્રમાણે અકૃયાસી સહસ્ર રૂપિ મુનિઓ હતા. (જેવા જે ધર્મ હોય તેવા પેગમ્બરો વગેરે) તેમાં માત્ર બે રૂપિઓ ઉપરથીજ ધ્યાનમાં લેશો. કે વશિષ્ઠ રૂપિઓ વિશ્વામિત્રને એક રાજના બ્રહ્મર્ષિ બનાવ્યા હતા. તેમ તમારા મઠો મંદીરો વગેરે વશિષ્ઠ રૂપિના આશ્રમ મુજબ આ જમાનામાં ગણાય તો તેવી રીતે તમો પણ કરો. શ્રી માટે એમ થતું નથી. એ પણ એક મનુષ્યજ હતા. જો તમારું એવું જોવામાં આવે તો વિશ્વામિત્રના મુજબ કોઈપણ મનુષ્ય બોધ લઈ ગુરું માન વધારે અને ગુરૂના પ્રતાપથી શિષ્યનું પણ માન વધે. જેથી જન્મ સંકળ થાય. અને બીજાને પણ તારે હાલમાં તો કેટલાક શક્તિમાન ઢાંગીયો ખોટા ઢાંગ કરી કેટલાક નિશાપત્તામાં અને કેટલાક વગર નિશાથી એટલે કેટલાક ધર્મમાં તંબાકુ વર્જ્ય છે તેથી તૈયાર ટાપટીપ થઈ. મદતના માલ ભોળી પ્રજા પાસેથી હુકમસર માગી લઈ મદદ-નમત્ત હાથી માફક ફર્યાજ કરે છે. તો તે સુધારો કરવો તે તમારી ફરજ છે. (આ બાબત) જે આ ભારતભૂમિ ઉપર સર્વે પૃથક પૃથક ધર્મના ગુરૂઓ થઈ બેસી કામ કરી રહ્યા છે, તેઓ સર્વે જો આવો સુધારો કરવા પૂર્ણ ધ્યાન લેશે તો કરોડો માણસની થતી ખરાબી અટકશે. માત્ર નાટકની માફક નકલ કરવાથી ગુરૂ પદવી મનાય નહીં એતો વશિષ્ઠ અને વિશ્વામિત્રની માફક પુરુષાર્થનો ચમત્કાર કરી નમસ્કાર કરાવવો જોઈએ તો ઠીક ગણાય નહિ તો પછી બધું ગાડરીયા પ્રવાહ માફક સમજવું,

અપૂર્ણ.

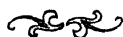

(ભારતવાસીઓને સુચના.)

હિન્દુસ્તાનમાં લગભગ કરોડ માણસની સંખ્યા બીખ માગનારી હશે તો તે સંખ્યા વધવાનું મૂળ કારણ આપણે જ છીએ. કારણ કે જ્યાં સુધી બીખ માગવાથી મળે છે. ત્યાં સુધી હિંદુસ્તાનમાં દરેક જગ્યાએ લોક કરી શકતા નથી કારણ કે આપણી પ્રજામાંની કેટલીક પ્રજા એવી તો દયાળુ છે કે જે બીખ માગનારને નહીં આપવામાં આવે તો નિઃસાસો (શ્રાપ નાંખશે તેજ મોટી ભૂલ છે, કારણ કે હાથ પમ આંખો તેમજ શરીરમાં કોઈ જાતનો એવો રોગ થયેલો હોય કે જે ધંધો કરવાને અશક્ત છે તેનેજ મદદ કરવી જોઈએ. જે આ વાત હિન્દુવાસીઓ પુરતી ધ્યાનમાં લેશે તો સુધારાનો કાંઈ ઉપયોગ થાશે યુરોપ, અમેરિકા, ઇંગ્લંડ વગેરે દેશો સંબંધી સર્વે જાણે છે તો પછી આ ભારત ભૂમિમાં તે કરવું જોઈએ. અને જેવી રીતે હાલમાં એક સહેલો ઉદ્યોગ જેવો કે (રેંટીઓ) કે જે લાખો માણસો નિર-ધમથી નિરાશ પામી જીવંત ગાળતાં હતાં તેઓ કેટલો આશીર્વાદનો પોકાર આપણા મહાત્માને કરી રહ્યાં છે. તેવીજ રીતે ઉપલી જાળ-તની ફરજિયાત તરીકે વર્તણુક કરે તો વગર મુડીએ ખરાબ થતી પ્રજા અટકે. અને પૈસાનો ખચાવ થાય તેમ પ્રકાશિત બને.

અનુભવ.

દરેક માણસે આ દુનીઆમાંના દરેક જાતનો વિદ્યા હુન્નર ઉદ્યોગનો અનુભવ મેળવવો એ જરૂરીઆત છે. તેમ તે અનુભવ મેળવી તેમાં શું કરવાનું છે. તેના વિચારો હંમેશાં રાખવા જોઈએ જેવાકે.—

૧.

આ ભારતવાસીઓમાંના કેટલાક જે મહા મેહેનતથી સુધરેલા દેશોમાં પર્યટન કરી ઘણા ખર્ચોથી મહાન વિદ્યાનો લાભ લઈ વકીલ અને ખારીસ્ટરની પદવીઓ ભોગવી કાયદા કાનુન હંમેશાં જોઈ રહ્યા છે અને લોકોના ટંટા શીસાદો દુર કરાવી લાખો રૂપૈયા મેળવી આશીર્વાદ લઈ રહ્યા છે. તેવા દયાળુ સાહેબોએ આ ભારત ભૂમિ ઉપર જે જે હુન્નર ઉદ્યોગ કરવામાં કેટલાક અવધડી કાનુનો નડના હોય તો તેને ખારીક નજરથી નપાસી જોઈ હુન્નર ઉદ્યોગ કરવામાં કોઈ જાતનો બાધ આવે નહી તેવા ઇલાજ કરવા હંમેશાં ધ્યાન લેવું જોઈએ. જો કે કાયદા ધડનાર એક પાર્લામેન્ટ છે તોપણ દયાળુ સરકાર એવી નથી કે જેથી હુન્નર ઉદ્યોગ કરનારને હરકત કરે કારણ સરકાર એ માખાપ રૂપી છે તો પછી બાળકોને હરકત કરે એ અસંભવિત છે.

આ ભારતવાસીઓમાંના કેટલાક જે મહા મહેનતથી સુધરેલા દેશોમાં પર્યટન કરી ઘણા ખર્ચોથી મહાન વિદ્યાનો લાભ લઈ એમ. ડી. તથા બીજી જે જે મોટી ડીગ્રીઓ મેળવી રહ્યા છે. અને અસાધ્ય દરદીઓને સારા કરી લાખો રૂપૈયા લઈ આશીર્વાદ મેળવી રહ્યા છે. તેવા દયાળુ સાહેબો જે દવાખાનાં ખોલી બેઠા છે. અને બહારના દેશેથી આવતી દવાઓ જેવી કે અમુક દવાતો પચીસ રૂપીયાની બાટલી અમુક દવા તો પચાસ રૂપીયાની બાટલી અને એવી તો આગળ વધતી કીંમતની ઘણી આવતી હશે તો સ્વદેશમાં બનાવવાને શું વાંધો આવતો હશે. ધારો કે વાંધો આવતો હોય તો તાત્કાલિક બંધ કરવા કોશીશ કરવી જોઈએ જેથી કાંઈક હુન્નર વધે. કદાપિ એવો પ્રશ્ન નીકળે કે અમુક દવા શું વસ્તુથી બને છે, તે ખબર નથી તો પહેલું તે બદલ જોવું જોઈએ. કદાપિ એવો પ્રશ્ન નીકળે કે એવું કારખાનું કાઢવા લાખો રૂપીયાની મૂડીજોઈએ તો હિન્દુસ્તાનમાં કોટયાધીશો મદદ કરનાર કેમ નીકળશે નહીં અસલના વખતમાં આ ભારતભૂમિ ઉપર મહાસમર્થ વૈદ્યો જેવા કે ચરક, સુશ્રુત કામ કરતા હતા તે વખતમાં પણ બીમારીઓ આવીજ હશે. તો તેવા દરદીઓ કાંઈ દેવશરણુ થયા નહીં હોય તો મુદ્દામાં ધારો કે જેની કીંમત રૂપીઆ પચીસની છે. તેવી દવા શોધ કરતાં કાંઈક ઓછી કીંમતે પડશે અને પાછો હુન્નર વધશે જેથી બીજાની જરૂર નહીં પડે છતાં પરબળ (પારકી વિદ્યા) ની જરૂર પડે એવુંજ માનતા હો તો અત્રે બનાવવામાં કાંઈ ખરચ વધુ આવશે તો પણ હુન્નર ચાલુ થઈ બીજી વખતે ઓછીજ કીંમતમાં

પડશે. આ ભારતભૂમિ એવી રસાળ છે કે સર્વ વસ્તુ ભરેલીજ છે. હિમાલય નિલગીરી ગિરનાર એવા ઘણા પહાડોમાં ધારો તેટલી જાતની વનસ્પતિ છે. પૈસા મેળવવાથી નામ છે તે તો અલ્પ છે પણ હજારો વરસો સુધી નામ રહે તેનેજ વિદ્યા ખીલાવી દહેવાય. અભણ માણસ કાંઈ કરી શકે નહીં તે તો ડાહ્યાઓજ કરે અને વ્યવહારિક જોતાં અડચણો પણ ડાહ્યાજ દુર કરે છે. આતો ભણવાનાં પુસ્તક પણ પરદેશી એટલે પૈસા ગયા તેમ ભણીને માલ મંગાવ્યો તે પણ પરદેશી એટલે અહીંઆંતો મળુરીનું કામ રહ્યું ને પૈસાની સહેલ પરદેશ કરવા લાગ્યો કદાપી પરદેશી દવા નહીં વાપરીએ તો શું બગડી જાય ? કાંઈ નહીં.

૩.

ભારતવાસીઓમાંના કેટલાક જે મહા મહેનતથી ઘણાં કપટો વેઠી પુષ્કળ પૈસા ખર્ચ કરી સુધરેલા દેશોમાં પ્રવાસ કરી સારી વિદ્યા મેળવી (મશીનરી વર્ક) શીખ્યા છે જેવું કે શીવવાના સાંચાથી તે ચાલતી મીલોનાં એન્જીનો સુધી એટલે જેટલું કામ હલકાથી તે મોટા સુધી જે મશીનની મદદ વડેજ થાય છે, તેવા મશીનો બહાર દેશાવરથી લાખો રૂપીઆનાં ઘણા ટાઇમથી આવી રહ્યાં છે, અને આવે છે તો તે મશીનો અત્રે કેમ બની શકતાં નથી. તેમાંજો દારીગરોને પૈસાની અગવડથી હરકત આવતી હોયતો તે બદલ હિન્દુસ્તાનવાસી અબજો પતિ તથા કરોડો પતિઓએ નિરક્ષણ કરી આ વાતનું પહેલા પાયા ઉપર પૂર્ણ ધ્યાન દેવા જરૂર છે અને આ

વાતનું ધ્યાન પૂર્ણ મનથી લેશે તોજ હિન્દુસ્તાન ધણીજ ઉંચી પાયરી ઉપર આવી જશે. કારણ કે સર્વ વસ્તુ મશીનથીજ થાય છે તો તે પ્રથમજ કરવું જોઈએ. ધારો કે સેંકડો વરસો થવા આવ્યાં તો હવેથી પણ જો બનાવવાનું (તૈયાર કરવાનું) કામ નહીં શરૂ થાય તો પછી અત્યારની સ્થિતિ કરતાં આગળ ઉપર કેવી થાશે તેમ તેમાં જો ખીજ અડચણો કદાપી (કાનુન) તરફથી આવતી હોય તો તેમાંતો સરકાર એ માખાપરૂપી છે તો તેવી અડચણો આવવી અસંભવિત છે. છતાં જો હોય તો દૂર કરવા ઇલાજ કરો. કદાપી ધાતુ (લોહા) સંબંધી હોય તો તે આપણી ભારતભૂમિ ઉપર ઘણી જગ્યાએ હશે. તેની શોધ કરવી અગરતો દેશાવરથી મંગાવીને પણ આ દેશમાં હુન્નર ચાલુ કરવા ઉપર ધ્યાન લેવું જોઈએ. કારણ દાખલા તરિકે ટાંકણી અને સોય જેવી નજીવી વસ્તુ જો બહાર દેશાવરોથી નહીં આવી શકી તો અહીંયાં એકના બાર ઘણા દામ લેવામાં આવે છે. જેથી છેવટ શોષવાનું પ્રબળ છે તો તે કંટકું દૂર થાય તેનો ઘણોજ મોટો વિચાર કરવો જોઈએ. તેમ ખીજું જોવાનું એ છે કે મશીનરી બહાર દેશાવરોથી મંગાવનારા વેપારીઓ પાસેથી ખરીદનાર કેટલાક બુદ્ધિશાળી હોય છે અને કંટલાક અબણુ પણ હોય છે. એટલે તેમાં મશીનનો વેપાર કરવાવાળો કમાયો એટલે થઈ રહ્યું, એથી કાંઈ સાઈ નહિ. કારણ કે દાખલા તરિકે ધારો કે એક ગ્રામોદ્દેશનું મશીન ખરીદ કર્યું અને બગડ્યું ને સ્ત્રીંગ ટુટી ગઈ. તે સ્ત્રીંગ બહારથી શા ભાવે આવે છે અને અહિંયાં શા ભાવે વેચાય છે, તેમ જો સુધ-સવવા ગયો તો કબજ કીમત તો સારી પણ ચાર ઘણી ને એથી પણ વધારે દામ પડે છે ને સ્ત્રીંગ તો રઝળતી જાય છે, કારણ કે

કામમાં આવે નહીં. પરંતુ જે હિન્દુસ્તાન બનાવતો હોત તો આટલા વધારે દામ પડે નહીં અને હુન્નર વધે. એક (પ્લેટ) જેમાં ગાયન ભરાય છે તે પણ આપણા હિન્દુસ્તાનમાં ભરી શકાતાં નથી. તો બનાવવું એતો મુશ્કેલ છે. હારમોનિયમ જેવાના સુરો પણ દેશીને વિલાયતી તરીકે વપરાય છે. એનું પણ જોધને એક મેકરમાં લાવી શકાતું નથી તો મહેરબાનો નક્કલ વસ્તુ ખરીદ કરી તેને અસલ રૂપમાં અહીં તૈયાર કરવી જોઈએ. તોજ સાઈ. પણ તેમ થતું નથી કારણ કે પરદેશથી આવતા માલ ઉપર કમીશન સેંકડો દશ ટકાથી પચાસ ટકા સુધી હોય છે તે વાત જે જે જાતનો માલ મંગાવનાર વેપારીઓ છે તેઓ જાણતા હશે. તેમાં પાછું આપણી પ્રજા એવા રૂપની છે કે તૈયાર ખોરાક મળ્યો કે બનાવવા કોણ ખેસે પણ તેને સમજણ જ પડતી નથી કે તેમાંથી લાખો રૂપિયા બરબાદ થાય છે. અને ફેશનમાં બૂલા પડાય છે. અને આગળ ઉપર વધારે બૂલા પડી જવાનું રૂપાન્તર થવાથી ભટકવા જેવું છે. મહેરબાનો જે અક્ષરની સમજ લેવા જેવી એ છે કે આ હિન્દુસ્તાનમાં કરોડો રૂપિયાનાં મશીન આવ્યાં. સદર મશીનોના રૂપિયા બહાર ગામ ગયા વળી તમારી પાસે શું રહ્યું? લોહું રહ્યું વળી ગમ્મત એવી છે કે એટલી ઝીણી કલમો શીખી પરિક્ષા ક્યાં કાયમ થાય. (પરદેશ) એટલે ત્યાંની શાળાઓમાં તેમ લોકોમાં પુષ્કળ પૈસા વરસાવવા આવીને હિન્દુસ્તાનમાં શું કર્યું ચલાવ્યું એટલે મળુરી કરી ત્યારે છેવટમાં પગાર લીધા ને કામ કર્યું પણ બનાવવા મળ્યું નહીં તો તેમાં શું ફાયદો કેટલા ટકા પરદેશથી કમાઈ કરી? કંઈ નહીં. ત્યારે શ્રીમંત તો આજે તેમ કરે પણ ગરીબો તો હુન્નર સ્વદેશમાં કરવો ને કારીગરી કરવી ને શ્રીમંતે

સહાય કરવી ને ઉત્તેજન આપવું નહીં તો પૂર્વે હિન્દુસ્તાન હતું તેમ કરવું તોજ સાકલ્ય.

સોનું જેની કીંમત રૂપીઆ પચીસ એક તોલાના ધારીએ તો ધડીઆળની કમાન ખાલ વગેરેનું વજન અને સરખામણી કરતાં કેટલો હિસાબ થાય છે. વળી દરેક કામમાં જેવા કે, સુતારી લુહારી સોનારી દરજી તેમ દરેક જાતનું કામ જે લોખંડનીજ મદદથી કરવામાં આવે છે તેવાં દરેક કામો ઉપર ધ્યાન પહોંચાડવાથી મશીનરી કામ શરૂ કરવાથી શું ફાયદો છે તે જણાશે. ઘણાંએક પુસ્તકો હુન્નરો સંબંધી નીકળી ચૂક્યાં છે જેથી વિશેષ ચીતારામાં જરૂર નથી. તો જે વેપારીઓ દુકાનોમાં હજારો જાતની મશીનરી ચીજો રાખે છે તેમાંથી ફક્ત બે ચાર જાતની બનાવવાની કોશીશ કરે તો એવા હજારો વેપારીઓ તરફથી હજારો પૃથક પૃથક ચીજો તૈયાર થાય તો કેટલો બધો ફેલાવ થાય કારણુ આપણે નાનાથી તે મોટા સુધી જાણીએ છીએ કે સર્વે મશીનરીથીજ બનેલું જેવામાં આવે છે તો સદર વાત ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ. એક રેંટીઆ ઉપર લાખો માણસની કમાઈ (રોજી) ચાલુ થઈ છે તે આશીર્વાદનો પોકાર કરી રહ્યાં છે તો ઉપલી ખાખત અમલમાં આવવાથી કેટલાની રોજી ચાલુ થઈ હુન્નરવાન નીવડશે. ધડીઆળી ધડીઆળ સુધારે છે પણ બનાવી જાણુતા નથી સામો ઉપદેશ કરે છે કે અમુક મેકર ઉંચામાં ઉંચો છે ને કીંમત માત્ર સો દોડસોની છે કાંઈ વધારે નથી પણ જો આ દેશમાં બનતી હોત તો કેટલો ફેર પડત ને કેવા રૂપાન્તરનો તે સમજાય. કાચ, કમાન, ખાલ, ચક્ર, વગેરે જોડવાથી ધડીઆળ બનાવી એમ સમજવું નહીં પણ તેનો સામાન તૈયાર કરીને જોડકામ કરી

દીધું ત્યારેજ બનાવી એમ સમજવું. પૈસા ખર્ચ કર્યા એટલે ટ્રેડમાર્ક તુરત થાય છે. પણ વિદ્વાન મહેરબાનો હુન્નર ક્યારે વધશે તે જોવાનું છે. લખાણને હસવા જરૂર નથી પણ સમજવા જરૂર છે. અને ઘડી-આળનો દાખલો દરેક મશીનરી (લોખંડી) સામાન ઉપર સમજાશે તોજ બનશે. મશીનરી શું કરે છે કે જે લાખો ચીજો સહેલાઈથી બનાવે છે. તે માત્ર નીચેથી સમજાશે. જેવાં કે, બટન તેમાં દરેક જાત આવી લોખંડ પીતલ છીપનાં લાકડાંના તથા રોલ્ડ ગોલ્ડ અને પીન્ગ ધણી જાતનાં આવતાં હશે. તો તે કેટલા કમીશન ઉપર આવી અહીંયાં વેચાય છે. તેમ કેટલી સફાઈ બતાવી રહ્યાં છે, તો મશીનરી બનાવવાથી કેટલા કોટિ રૂપિયા નજીવી (હલકી) ચીજમાં જતા અટકે. ચરમાની ફેમો રોલ્ડ ગોલ્ડ કે જે ધાતુને ઓગાળી કેવા મિશ્રણથી બનાવે છે, અને શા ભાવે આવતાં આપણને શું ભાવે મલે છે? કેટલા પૈસા જતા અટકે સાધારણ સામાન જેવો કે, ઇમારતોને લગતો તેમાં ધ્યાન દઇ જુઓ તેમ વાજીત્રોનો સામાન અને તેવી હજારો ચીજોનું સમજો. આવોજો દરેક પરચુરણ સામાન તૈયાર થાય તો લાખોમાણસોની રોજી ઉઘડે તથા પૈસાનો બચાવ થાય. હાલ તો શું થવા માંડ્યું છે કે, કોઇ બાહોશ સુધરેલા દેશોમાં જઇ પાછો આવી અહીંયાં બનાવવાનું ભુલ્યું જઈ જાણતી ચીજો મંગાવી વેચવાનું શરૂ કરશે. કારણ પૈસા મળ્યા કે થયું પણ બનાવવાનું કરશે નહીં, પરંતુ તેથી ખર્ચ કર્તવ્ય ક્યું કહેવાય નહીં પણ જ્યારે લાખો માણસોની રોજી ઉભી કરે તોજ કર્તવ્ય કહેવાય. અસલના વખતમાં મશીન ન હોતાં તો ખુશીથી ચાલતું હતું કારણ કે હુન્નર તો સ્વદેશમાંજ ચાલુ હતો પણ હવે પરાધીન થવા વખત આવ્યો એટલે જે અસલ હોતો

હોતો તે લોહું બન્યો. અને લોહું હવે તે હીરો બન્યો. આ ઉપરથી વિદ્વાનેને પૂર્ણ સમજ થાશે કે કોઈપણ કામ ફેલાવવું એ મોટા માણસોની જરૂર છે અને એ મોટા માણસો એમ ધારે કે અમને ફરજિયાત તરીકે સુધારવા જરૂર છે. તો કોઈ વાત બનવી એ અશક્ય નથી. પણ પેટ ભર્યું તો બંડાર ભર્યો એટલે ખીજની (સ્વદેશની) કાળજી નથી તો પછી લક્ષ્મી હોયતો શું અગર નહી હોય તો શું માત્ર ધન-કાળથીજ મસ્ત બન્યા તો પછી આગળ ઉપર હુન્નર વધવા સંભવ રહેશે નહી તે ચોક્કસ માનવું હિન્દુસ્તાનમાં પહેલા આમેદશન નહોતો અને હાલમાં દોઢશેર લેખે થયા એટલે શું કે ગામડાનો ખેડુત પણ આમેદશન લઈને વસાડે છે. જેથી દોઢશેર સમજવો પણ વિચાર કરોકે એ બનાવનાર ધણી દરોડો રૂપીઆ કમાયો અને નામ કાઢ્યું કહેવાય. ત્યારે હિન્દુસ્તાને શું થયું તો હિન્દુસ્તાને મળુરી કરી પૈસા ભર્યા તે ઉપરથી સર્વે સમજવું અને દરેક માણસે હુન્નર ઉપર અને હિન્દવાસીઓએ સ્વદેશી ચીજનું સ્વદેશમાં જ બનાવી લેવું. આપણા દેશમાંથી કેટલા સારા પાકા પદ્ધતિ બહાર ખાતે જઈ કેવા પ્રયોગથી લોઢા રૂપે થઈ આવે છે. તે એવું કે પોલાદ તો શું ત્યારે શું આ સધળી રસાયણ વિદ્યા ટળી તો નથી ગઈ માટે જાગૃત થવાની જરૂર છે.

૪-લાકડાના સામાન સંબંધી.

ચેનસીલ, હોલ્ડર, ઇન્ડીપેન્ટ ચેન વગેરે પણ પરદેશથી લાખો રૂપિઆનાં આવે છે તે પણ મસીનથી તૈયાર થઈ આવે છે. મસીનની કેટલી જરૂર છે તે ખ્યાલ કરવાનું છે જો કે આવી નજીવી વસ્તુઓની

કિંમત અરધા આનાથી માંડીને રૂપિયા બાર, પંદર અને એથી પણ વધારે પડે છે એ પણ અહીંઆં બનતું નથી અને લાખો રૂપિયા બહાર જવા માંડ્યા છે ધારો કે કાંઈક તૈયાર થાય છે તોપણ હિન્દુસ્તાનને પુરી પડતી નથી. અને ફેશનમાં ફસાઈ લાખો રૂપિયાનો ભોગ થવા માંડ્યો છે. આવી તો હજારો ચીજો આવી રહી છે. આ તો માત્ર સ્વદેશમાંજ હુન્નર ચલાવી સ્વદેશમાંજ પૈસા રહે એટલા માટે ઉપરના સાદા બે દાખલા જોઈ એવી લાકડાની બનતી તમામ ચીજો ઉપર ધ્યાન લેશો કે પરદેશથી આવતા માલની હરીફાઈ થાય જોથી પારદાની જરૂર રહે નહિ. એટલે મસીન અહીં બનાવવાં નહીંતો પુર્વે હિન્દુસ્તાનમાં કેવી રીતે ચાલતું તે ઉપર લક્ષ લેવું. નહીંતો વધારે પૈસા ઉપર લક્ષ લઈ વધારે ટેકસ ભરો. છેવટમાં મૂડી કંઈ જગ્યાએ જાય છે તે જુઓ.

૫-ધાતુ.

તાંબું, પીતળ, સોનું, ચાંદી, જરમન, સીલ્વર, એલ્યુમીનીયમ વગેરે ધાતુ બહાર દેશાવરથી આવે છે અને તે ધાતુની બનેલી ચીજો કેટલીએક અહીંઆ આવે છે. તે સર્વે પણ મશીનથી જ તૈયાર થઈ આવે છે. તેમ આપણા દેશમાં હાથકામથી સારા ધાટ બને છે. તો હાથ કામના ધાટ વાપરવા એજ ઠીક છે. મશીનથી જ પોલીસ ધાટની જરૂર નથી એવું આપણા ધ્યાનમાં લઈએ તો નુકસાન નથી પણ ફાયદો છે. વળી એલ્યુમીનીયમ નામની ધાતુનો જે વપરાશ થયો છે પણ તદ્દન નકામા જોયો છે કારણ કુટી જવાથી અગર કાણું

પડવાથી કાંઈ એક ઉપયોગ થતો નથી. તેમ તે કુટેલાની કીંમત પણ આવવી અશક્ય છે છતાં જો કદાપી મલતી હશે તો પણ મોટા શહેરોમાંજ. પરંતુ ગામડામાં જે લોકો એ માલ વાપરે છે તેને તો પુરૂં નુકશાન જ સમજવું તે કરતાં તાંબુ પીતળ બહુ સારાં રહે છે વલી જરમન સીલ્વરની જે ધાતુ છે તે કરતાં આપણા દેશમાં મુરદાબાદમાં સાંઈ કામ થાય છે અને તે પીતળ ઉપર અને છે અને જરમન સીલ્વર જેવું જ કામ આપે છે તેમ વળી દેશની બનાવટને ઉત્તેજન છે લાખો રૂપૈઆનો માલ જરમન સીલ્વર આ હિન્દુસ્તાનમાં આવે છે. એ ધાતુ કેવા રસાયણ પ્રયોગથી બનાવેલી છે તેનો પૂર્ણ વિચાર કરવા જેવો છે કારણ કે આ સર્વે પ્રતાપ રસાયણના જ છે તો રસાયણ શાસ્ત્રીઓ આપણા દેશમાં ઘણાએક છે. આવી વિદ્યા ફેલાવી બહારથી જે જે ફેશન આવવા લાગી છે તેતો વિદ્વાન પુરુષો વિચાર કરીને બહાર ખાતે જતા લાખો રૂપૈઆ અટકાવે તો કાંઈ હિન્દુસ્તાનનું બહુ થાય. કારણકે હાલમાં કેટલાક સમયથી સુધરેલા દેશોએવી ફેશનની ચીજો બનાવી હિન્દુસ્તાનમાંના લાખો રૂપૈઆ ખેંચવા માંડ્યા છે તેમ હિન્દુસ્તાન એવી જાળમાં લપટાયો છે કે પહેલો તો દંડ લાં (પરદેશ) ભરી મશીન લાવે તોજ રોજગાર કરે એટલે પહેલી કમાણી ખુદા અર્પણ. મશીન ભાગ્યું ને સામાન લેવો તો પાછા પૈસા ક્યાં જવાના ખુદા અર્પણમાં જ પણ તમો પણ (નિયમ) લ્યો કે દેશમાં મશીન અને તોજ ખરીદવું નહીં તો હાથ કારીગરી કરવી તો કેટલો સુખમય થાય. જો આ બાબતનું પૂર્ણ દૃષ્ટિથી ધ્યાન નહીં ખેંચો તો છેવટ જેમ પૃથ્વિરાજે દિલ્હીમાં સંયોગતાના પ્રતાપથી શાહબુદ્દીનને તક આપી હતી ને છેવટે આંખો ફેડાવી તેમ એવા પ્ર-

સંગે આવી જશે. દરેક માણસ ભવિષ્ય સુધારવાનું માગે છે. બગાડવાનું માગતો નથી. તો તમો પણ ધ્યાનમાં લ્યો.

૬-વાર્નીસ.

આપણા હિન્દુસ્તાનમાં તલ, સરસી, એરંડી, મહુડાં, રાઈ વગેરે ઘણી જાતની તેલી જાણસો થાય છે તે સવે જાણસો બહાર દેશાવર જઈ અને તે કેવા રૂપાન્તરમાં બદલાઈ એકના દસ વીસઘણા દામથી વેચાય છે. જેવા કે વાર્નીસ તથા બલંડર જે ચીજો રંગવાના કામમાં આવે છે તે કદાપિ અત્રે વાર્નીસો બનતા હશે, પણ આજ કાલ ફેસનના બહારથી બધા પરદેશી ચીજોનું ચાખી રહ્યા છે. તો સદર વાર્નીસો લાખો રૂપિયાના આવતા અટકે. જેથી હિન્દુસ્તાનમાં પૈસો ટકી શકે. એવા ઘણી જાતનાં તેલ આવે છે તે ઉપરથી ધ્યાનમાં આવશે. ઘણું જ જાણુવા જેવું છે કે હિન્દુસ્તાનમાં તે પણ પુરું પડી શકતું નથી વળી એજ તેલોમાંથી પરફ્યુમરી અત્તરો તથા માથે નાખવાનાં તેલો પણ બની આવે છે, આવી અજાણી ચીજો કે ફલાણા મેકરનું અત્તર દશ રૂપીઆથી પચાસ રૂપીઆની બાટલી અને એથી પણ વધારે કિંમતની આવે છે. તો મહેરબાનો કેટલા ઘણા દામ બહાર ખાતે જાય છે. શું હિન્દુસ્તાનમાં સુગંધી ચીજો નથી ઉત્પન્ન થતી ? થાય છે પરંતુ કારીગરી તૈયાર મળવાથી વિદ્યા નાસવા લાગી. અને પૈસાનું પાણી થવા લાગ્યું સુધરેલા દેશોમાં ગરીબમાં ગરીબ માણસ પાસે કેટલા પૈસા હોય છે અને આ દેશમાં કેવી સ્થિતિ છે, તો કારીગરી વધારવી જોઈએ. સાધારણ રીતે એટલું તો જણાય છે કે

હિન્દુસ્તાન બહારનો જે માલ આવે છે તે માલ ઉપર સરકાર જઠાત લે છે અને વેપારી માલ લાવી વેચાણ કરી કમાણી ઉપરટેક્સ આપવો પડે છે. તો આ બાબતમાં કમાણી કેને છે. મોઢલનાર વેપારીએ તો પૈસા કમાઈ લીધા તેમ સરકારે પણ કમાઈ કરી. તમારે તો વેચી ખાવાનું રહ્યું બનાવવાનું રહ્યું જ નહીં. પરંતુ તમે માત્ર એટલો જ ખ્યાલ કરો કે આજથી પચાસ વરસ ઉપર રસકસના શા બાવ હતા અને માણસો કેવી વૃત્તિના હતા, તેમાં ને હાલમાં આકાશ જમીનનું અંતર થઈ ગયું છે તેવી રીતે હવેથી નિદ્રાદેવી જો નહીં નીકળે તો (મદારી માંકડાના) ખેલ જેવું થશે.

૭-૨ંગ.

આપણા હિન્દુસ્તાનમાં (રંગ) આ મુખ્ય જરૂરીયાત ચીજ છે અને અસલના વખતમાં રંગ માટે હરડાં, ખેડાં, મજીક, નીલ, પતંગનું લાકડું, કેસુડાં વગેરે ચીજોનો બનાવતા હતા પણ આ જમાનામાં ફેસનના બહારમાં કુટાઈ બહાર દેશાવરથી રંગ આવવા લાગ્યો છે. અને તે રંગ સુકો કેવી રીતે બનાવે છે. કે એક તોલાબર નાંખવાથી કેટલું કાપડ રંગી શકે છે. ધારો કે આ રંગ નહીં હોત તો અસલ મુજબ ચાલુ રહેત કે નહીં. અને જેથી લાખો કરોડો રૂપિયાનું પાણી થાત નહીં. છતાં કોઈ એમ ધારે કે ઓછી મહેનતથી થોડામાં સહેલાઈથી તેમ વગર માથાકુટથી કામ થાય છે તેમાં વળી પાકું અને દેખાવડું થાય છે પરંતુ આથી હુન્નરને નુકશાન થઈ મજૂરી કરવા વખત આવ્યો છે. જો આ રંગ સંબંધી પુર્ણ ઉદ્યોગ ચાલુ થાય તો

કરોડો રૂપિયા જતા અટકે અને હુન્નર ચાલુ થાય તો હીક. તેમ આપણા હિન્દુસ્તાનવાસીઓએ આ વાત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવાની છે કે એક મનથી સ્વદેશી ચીજથી સ્વદેશમાં જે માલ બને છે તેમ હવેથી બને તો તેમાં ખાસ તેને જ ઉત્તેજન આપી ખરીદવા જરૂર છે. સોના કરતાં પણ સદર રંગની કિંમત વિશેષમાં ગણીએ તો ચાલી શકે અને તે વાતની સાખીતી જ્યારે બહારથી માલ આવતો અટક્યો તે વખતે રંગના ભાવ કેટલા ચઢી ગએલા હતા તે ઉપરથી ખાસ જણાશે, કે પારકાની આશાથી કેટલું દુઃખ અને ખરચનો વધારો વેઠવો પડ્યો તેની ખાસ સાખીતી જણાય છે. છતાં આપણા લોક કાંઈ ધ્યાનમાં લેતા નથી. તો પછી આગળ ઉપર કેટલું નિરૂદ્ધોગી ખાતું થાય તેનો વિચાર જોવાનો છે. પરંતુ જો હિન્દવાસીઓ એક મતાનુસાર બહારનો રંગ નહીં વાપરતાં કોઈ પણ ધિલાજથી અહીં આ રંગ બનાવી વાપરવા ઉપર ધ્યાન આપે તો કેટલો ફાયદો થઈ હુન્નર વધે. પ્રથમ હુન્નર વધારવાની ખાસ જરૂર છે. એટલે તેમાં કદાપી દુઃખ હોય તો પણ શું એમ માનવું જોઈએ. પરંતુ હાલમાં ઠગાઈનુંજ ચાલે છે કારણ કે સારા માણસો આ વાતને સિદ્ધ માની તેના ઉપર જ રહે છે. અને કેટલાક તો દેશમાં બનેલો છે કરી ઠોકી બેસાડે છે, એટલે સ્વદેશાભિમાન એનું કાંઈ સમજતા નથી તો પછી બનાવવાનું ક્યાં રહ્યું બહારના સુધરેલા દેશો અબજોપતિ થયા તેનું મુખ્ય કારણ હુન્નર હાથમાં લીધો તેથી જ છે અને હિન્દુસ્તાને તૈયાર માલ ખરીદ કરી વેચી પેટ ભર્યું તેથી જ (બહાર દેશાવર બનેલો) એટલે હાલના આવા મંથોગો જોવા પડે છે.

૯-દીવાસળી.

દીવાસળી એ આપણા દેશમાં અમદાવાદ, ખીલાસપુર વગેરે દેશોએ અને છે પરંતુ એક દીવાસળી કે એક પૈસાની ચીજ તે પણ હિન્દુસ્તાન પોતાને માટે પુરી પાડી શકતો નથી અને બહાર દેશાવરથી મંગાવે છે. તો ખીજી અમૂલ્ય ચીજોને બદલ શું સમજવું આપણા દેશો કદાપિ બનાવવા માંડ્યા છે તો પણ પુરતી હરીદાઈ થઈ શકતી નથી જેવી કે ચોમાસામાં હવા લાગુ થવાથી સળગતી નથી. એટલે સાધારણ કામ ચાલુ થતા થતામાં બહાર દેશાવર વાળાઓએ જાણ્યું કે હિન્દુસ્તાન દીવાસળી બનાવવા માંડ્યો. એટલે તેમણે એવી શોધ કાઢી કે, ચોમાસામાં હવાય નહી. તો વિચાર કરવાનો છે કે સામાન્ય વાળા કેટલી હરીદાઈ કરી પોતાનું નીચું પાડતા નથી. તેમ પાછું કળા એવી મુઠ્ઠી કે પથ્થર ઉપર ઘસી શકાય નહી. જુઓ ખુબી. આતે ઘોળો કે લાલ દેખાવ ધારો છો. કોઈ એમ ધારતા હશે કે અસલના વખતમાં ચક્રમકથી કામ ચાલતું હતું તો હાલમાં તો સાફ છે. તેમ કોઈ એમ કહેવા માગતા હશે કે લાકડું ગંધક વગેરે પુરું પડી શકે એમ નથી. કદાપિ મળે છે તો મોંઘુ પડે છે. પરંતુ ભાઈઓ ? કાચું પણ સ્વદેશનું છે. વળી પુરતી રીતે શોધ કરવાથી આપણે પણ એજ રૂપાન્તરથી કરી શકીએ, પણ શરૂ કરી અડચણમાં આવ્યું અગર મૂકી દીધું એટલે ચાલ્યું ગયું એમ જો ન કરીએ તો જ અને. અને છેવટે સોંધું પડે. પરંતુ હાલમાં તો એક અંજનરૂપી બની ગયું છે. જેથી કાંઈ ચાલી શકતું નથી. સર્વે કોઈ તૈયાર ઉપર પડ્યું એટલે બનાવવાની માથાકુટ છોડી દીધી. પ્રથમ એક પૈસાની એ પેટી મળતી તો હાલમાં એ પૈસાની એક પેટી મળે છે.

તે કારણ શું. કેટલાક એવો પ્રશ્ન કરશે કે પાક ઓછો થવાથી. મોંઘવારીના લીધે. ખરચનો વધારો થવાથી તેની કિંમત મોંઘી છે. પણ ખાસ પ્રશ્ન એવો સમજો કે જે વસ્તુ વગર ચાલતું નથી એ ચીજ પારકાના હાથે પડી છે તો તે ધારે તેટલા પૈસા લે. પરંતુ આપણે આપણા દેશમાં જ ખરાબર તળવીજ કરવી જોઈએ. ગ્યાસનાં પાકિડરો તથા ઇલેક્ટ્રિક તેમ જ જે ઉત્પન્ન આપનારી ચીજો છે તેના પાકિડરો કેમ બને છે, તે બદલ પણ ધ્યાન આપવા જરૂર છે. એક દીવાસણી ઉપરથી દરેક લાઈટ આપનારી ચીજને લાગુ પાડી જોવું જોઈએ. આપણી જાળવાની તેવી જાણસો ત્યાં આગળ જઈ અહીં આ મોંઘી ખરીદવી. તેમ તે ગમેલી ચીજો ખીજ રૂપાન્તરમાં બની આવી તે પણ પૂરતા પૈસા આપી લેવી ને આપણે ત્યાંની જમીનમાં નીકળેલા પદાર્થોના પાકિડર વાપરવો. એટલે પરદેશી કારીગરી બધી જગ્યાએ માર ખવરાવે છે. આ બાબતો કાચ તેમજ દરેક ચીજોને લાગુ પાડવાની છે. આપણા સ્વદેશીઓ કારીગરી કરી એ રૂપીઆની ચીજ ઉપર એ આના નફો ખાય ને (વેપાર) કારીગરી વધારે તો જ વધ ને સુધારો કરી શકે. પણ એ રૂપીઆના માલ ઉપર આઠ આના નફો ખાય ને પછી પરદેશી સસ્તા માલ ઉપર દોઢોના જીવ દોડાવે તોજ અહીં આની કારીગરીને બગાડે ત્યારે આ બધું કરનાર કરાવનાર કોણ છે. એક હિન્દુસ્તાન છે. એકઅંપ હોય તો જ જય થાય, ઘૂટથી થતું નથી. (જુઓ ઝાંસીની વાત.)

૯-કાગળ.

કાગળ એ આપણા દેશમાં અમદાવાદ અંકલેશ્વર એવી ખીછ ધણી જગ્યાએ અને છે. તે બનાવટ આપણા હિન્દુસ્તાનને એક મણુ અનાજમાં એક દાણા બરોબર છે, જેથી કરોડો રૂપીઆના બહાર દેશાવરથી આવે છે. અને વળી એવી એવી ફેશનમાં આવે છે કે ખરીદનાર એક વખતનો વિચાર કરે છે કે ઓહો કેવા બનાવ્યા છે, ભાઈઓ પરદેશીઓએ હુન્નર વધારી ઘેન્ના બનાવી દીધા છે. અમદાવાદના બનતા કાગળ ચોપડાના કામમાં આવે છે. અને હાલમાં સુધરે થવાથી લખવામાં પણ સારા રહે છે. પરંતુ બહાર દેશાવરના જે જે પોલીશથી આવે છે તેવા અહીંયાં નથી બનતા તેનું કારણ શું એવાં કઈ બનતાં મિશ્રણો વાપરે છે કે જેનો કોઈ રસાયણશાસ્ત્રી વિદ્વાને શોધ કર્યો નહી. પરંતુ હવેથી જે શોધ થાય તો ઘણા ફેર પડે કેટલાક એમ કહેશે કે સુધરેલા દેશો પણ એકમેકથી મંગાવી રહ્યા છે તો આપણે શું તે ઠીક પરંતુ તે દેશો તે બદલના હુન્નર બાણે છે એમાં ભૂલ નથી અને વળી પૂરતી રીતે બાણે છે. આપણો હુન્નર તો કાગળની માફક અધુરો છે. પણ જે હિન્દવાસી પોતાનોજ માલ ખરીદ કરે તો ખુશીથી હુન્નર વધે. વખતે માલ પુરો પડી શકે નહીં તો ખીજા પોતાના દેશોમાં બનાવવા શરૂ કરે. બનાવનાર ઘણા ડરી જાય છે કે આપણે જે હુન્નર કાઢી વેચવા જઈએ છીએ તો ફેશનના માલની હરીફાઈ થતી નથી ને વળી કોઈ બે (ખરીદે) નહીં મોઢો પડે. ને મૂડી જાય, આવાં કાચાં હૈયાં રાખનાર ક્યાં સુધી ટકી શકશે અને ખીજું શું કરી શકશે તો તે વાતને અમલમાં લાવવા શું કરવું જોઈએ કે જેથી પોતાના દેશની પ્રજાને ભવિષ્યમાં સત્તાવાન થવાય.

૩ એ ઉંચામાં ઉંચું ડુલ છે કે જે મનુષ્ય માત્રને ઢાંકનાર છે. આ રૂમાંથી સુતર બને છે તે સૌ કોઈ જાણે છે તેમ સુતરમાંથી કાપડ બને છે તે પણ જાણે છે. પરંતુ ફેશનમાં બહારનું એટલે મોહવિલાસ) માનનારને માટે કાપડ આજકાલ બહાર દેશાવસ્થીજ આવતું હતું જેથી ઢાકા, કાશ્મીર, મદુરા, કોઇમતુર, નાગપુર, અમદાવાદ, પુરાનપુર વગેરે એવાં હાથવણાટનાં શહેરોની કારીગરી તદ્દન ફેરફારમાં આવી ગઈ અને કેટલાક તો ભૂલી પડ્યા જવા આવ્યા કારણ શું છે તે સૌ કોઈ જાણે છે વળી મશીનરી કાપડ થતાં કરી હાથના સુતરનો ભાવ પ્રછાયો નહિ, કારણ કે મશીન એ જેટલું કામ કરે છે તેટલું હાથ કરી શકે નહીં જેથી મોઢું પડવા જાય એટલે લોકો સોંઘા ઉપર કદાપિ દોડે કારણ કે ગરીબને તો સોંઘું જોઈએ પરંતુ આપણો ખરો ગુરુ ઉપદેશ એ છે કે હાથે કાંતવું ને હાથે વણવું તો ખુશીથી સોંઘું પડેલુંજ છે. એમાં કાંઈ સવાલજ નથી. એ પ્રમાણે ચાલુ રહેવાથી અસલી કારીગરી જરૂર નીકળી આવી છે. ને આવશે જીણામાં જીણું કામ ખુશીથી થાય. વિચાર એજ કરવાનો છે કે જીણામાં જીણું સુતર તો આપણા દેશોમાં બનતુંજ નથી. કારણ કે બહાર દેશાવસ્થી જીણા સુતરનો માલ આવવાથી કારીગરી નીકળી ગઈ તો તે જગૃત કરવી જોઈએ કારીગરો એમ કહેશે કે જીણું કામ બનાવતાં મશીનરી કરતાં મોંઘી પડે છે. અને માલ કોઈ ભેતું નથી. જેથી ધલાજ ચાલતો નથી. તો માલ માલિકોએ પહેલું તો જીણું સુતર કાઢી હાથ કારીગરીવાળાને પુરું પાડવું જોઈએ. કદાપિ ઉંચા નંબરના સુતર કાઢવાને કાંઈ અડચણ આવતી હોયતો દુર કરવી જોઈએ.

જો કાનુનથી અડચણ આવતી હોયતો સરકાર પાસે માગણી કરવી જોઈએ. કદાપિ તે સમયે અડચણ આવતી હોય તો તેનું કારણ શું છે તે કરવું જોઈએ. કારણ કે હાથ કારીગરી વાળાને ઉંચામાં ઉંચું સુતર પુરતી રીતે મળી શકતું નથી. તે સુતર માત્ર મીલોમાંની મીલોમાં જ પડી રહે છે તો મીલ માલિકોએ હિન્દુસ્તાનમાં જે નીકળે છે તેનાથી ઉંચા નંબરના સુતર કાઢવાનો ઉપયોગ કરવો કે જેથી બહારનું જે સુતર આવે છે તે નહીં આવતાં દરેક જીલ્લાં કામ કરનાર જેવા કે, મદુરા વગેરેને પુરૂં પડી રહે કારણ પ્રથમ ઉત્પન્ન સુતર ઉપર છે. તે બદલ ખાસ ધ્યાનમાં લેવા જરૂર છે. જુઓ હુન્નરનો પ્રકાશ કેવી રીતે છે અને પરદેશી હુન્નર કેટલો નચાવે છે, પરંતુ આ વાતમાં હાથ વણાટનું કામ ઘણું જ ઉપયોગી થયું છે અને ગરીબને તો કરોડ દરજ્જા જેટલું ઉપયોગનું થયું છે જેથી હિન્દુસ્તાન વાસીઓમાંના સર્વે શ્રીમંતોએ તો પહેલું કરવા જરૂર છે. કારણ કે તેઓ પહેરવા લાગ્યા છે તો કારીગરોને ઉત્તેજન છે. જેથી કારીગરી વધશે ને પાછા હાથવણાટ કરનાર, શ્રીમંતોને આશીર્વાદનો પોકાર કરશે, (પરંતુ હાથ વણાટ વાળાએ એટલું તો જરૂર ધ્યાનમાં લેવું કે ઠીક છે ચાલો એક જાતના ડબલ કરીએ એવું કરવાનું નથી.) હુન્નર વધારવા જરૂર છે વળી મીલોવાળા (કાપડ) આગળ હાથ વણાટ સમયે સોંધા મોંઘાની ગણતરી થવા માંડે તો મીલવાળાઓએ ખાસ ઉંચા નંબરના સુતર કાઢવા ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ તો હિન્દુસ્તાનની ચઢતી થાય. ચીજો બહાર દેશાવરથી કારીગરી રૂપે બની આવે છે તો હિન્દુસ્તાનની કેટલી કારીગરી રૂપે ચીજો બહાર જાય છે તે જોશો કે સર્વે સમજાઈ આવશે. જે પ્રમાણે સુતર છે તેજ પ્રમાણે

ઉન બદલ પણ સમજવાનું છે વળી બે કે હજારો પુસ્તકો હુન્નર
 સબંધી નીકળ્યાં છે અને તે શ્રીમંતો તથા વિદ્વાનો નળી રહ્યા છે.
 તથા આ એક પોકેટડાયરી માફક રાખવા જેવું છે. વળી સર્વે પોશાક
 કરવા બદલ દશ રૂપીઆ વારનું કાપડ લગભગ ચાલીસ રૂપીઆ થાય
 તો હાથવણાટ દશ આના વાળું કાપડ રૂપીઆ આઠમાં કામ થાય.
 અને કામપણુ તેવુંજ આપે (અને એથી વધારે ગળીએ તો પણ
 હરકત નથી) તેમ ચાર પાંચ ઘણા દામનો બચાવ થાય છે ને હુન્નર
 વધે છે તો સર્વે બાબત ધ્યાનમાં લઈ નક્કી તોટા સમજવા બેઠાએ
 તોજ વૃદ્ધિ છે તો જે રાજ ૩ (ફુલ) કે જેણે હાલમાં ધારે કે
 ટોપી જેવી વસ્તુ સુતર અગર ઉન બનાત વગેરે કાઠપિણુ બાતની
 સમજે પણ જે ટોપી પાંચ દશ પંદરથી મળતી તે અલારે ત્રણ
 આનાથી કામ થાય છે. જુઓ તેત્રીસ કોટિ પ્રજા કેટલા રૂપીઆ
 જતાં (બહારખાતે) અટકાવે અને કદાપિ સદર રૂપીઆનો સંપથી
 બંડોળ કરી બીજાં કારખાનાં નીકળે તો હિન્દુસ્તાનનો હુન્નર વધે.
 લાખો માણસોની રોજ ચાલુ થાય, તેમ એક ટોપી ઉપરથી પરદેશી
 લાખો જણસોના ઉપર દૈનિક ફેંકી જશે તો કરોડો રૂપીઆ જતાં
 અટકાવશે. જુઓ કે જે પ્રજા પાંચ સાત કરોડની છે, તે કેટલા
 સુધારા ઉપર આવી છે અને કામ કરે છે તેમાં આપણુ શું કરીએ
 છીએ તે સમજશે. વળી સુધરેલા દેશોમાં ગરીબ અગર તવંગર કાઠ
 સાદા અગર મોટા હુન્નરવાન વગરના થોડાજ હશે.

૧૧-દાર.

દાર એ આપણા હિન્દુસ્તાનમાં ઘણા વખતથી મહુડાં જેવી ચીજમાંથી કાઢવામાં આવતો અને તેનો જ લોકો વાપર કરતા હતા. હવે હાલના જમાનામાં સુધરેલી ફેશનથી બહાર દેશાવરનો માલ ઘણાં ઘણાં સારાં નામ અને લેખલોવાલો આવવા લાગેલ છે જેની કિંમત એકથી પચાસ અને તેનાથી પણ વધારે રૂપૈઆની હોય છે એવું સાંભળવામાં આવે છે. હે હિન્દવાસીઓ આ દારૂએ સત્યાનાથ વાળવા જેવું કરી દીધું છે અને તેમાં લાખો રૂપૈઆની પાયમાલી કરી છે તેમ અફસને ઘટાડી આબરૂની પાયમાલી કરનાર આના સીવાય બીજી કોઈ પણ ચીજ નથી તો તે બદલ ખાસ સમજ લેવી જોઈએ. કેટલાક દારૂડીઆ એવા પડેલા છે કે ખાવા નહીં મળે તો ખેર, પણ મળેલા પૈસાનો દારૂ પીએ છે, અને તેવો ઇસમ કદાપિ ઐરાં છોકરાંવાલો હોય તો તે ઐરાના પૂરા ભોગ જ મલ્યા સમજ લેવા. છેવટે તે કામ ઉપરથી બીજાં ઘણાં વિપરીત લક્ષણો ભોગવી, ફેલમાં ઐરાને સુદ્ધાં વેચી છોકરાંનું જીવતર બગાડી, આબરૂના કાંકરા કરે છે. તેમ કેટલાક સહેલ સપાટીઓ ખાવાના પુરેપુરા વાંધા છતાં કુદરત અંગે પરભારી મલતી દસ દસ વીસ વીસ રૂપૈઆની એક એક ખાટલી, એવી કીંમતનો દારૂ વાપરી સામાને પૈસાનું પાણી કરાવી ખુદ્દિબળ ઘટાડી નાંખે છે. છેવટે તેવા પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ કોઈ પણ જાતનું કામ કરવા લાયક રહેતાં નથી માટે આ દારૂની જડ કાઢવા ખાસ જરૂર છે ને કરેલાં ખોટાં કામની ઇશ્વર પાસે માફી માગવી જોઈએ કે ફરીને થાય નહીં.

૧૨-તમ્બાકુબજાર.

તમ્બાકુ એ એવી અઝાયબ જેવી વસ્તુ છે કે ખાવાની, પીવાની સુંઘવાની, એવી ઘણી ઘણી બનાવટથી વપરાય છે પરંતુ તમ્બાકુ પીવાથી કલેજને ચાંદી પાડી, ખૂનનો બગાડ કરે છે સુંઘનારને મસ્તકમાં ગરદી કરી મુકે છે તથા ખાનારને દાંતનું નુકશાન કરી વૃદ્ધાવસ્થા દર્શાવે છે. આ ચીજ આવું કામ કરે છે છતાં પ્રથમથી જ વપરાશમાં આવી ગઈ છે તેમાં વધી સદર બાબત વીશે ઓછામાં પૂરું એ છે કે બહાર દેશાવરથી કેવી જાતના અર્ક અગર પાણી અગર ચીજો તેમ કેવા રૂપાન્તરથી બનાવટ કરેલા કાગળ વગેરે અબ્જુલ વપરાઈ સીઝર સીગારેટ, ચીરટ તેવી બીજી ઘણી જાતની બનાવટ સમજો પરંતુ લાખો કરોડો રૂપૈયાનાં પાકીટ પેકનાં પેક આવી રહ્યાં છે અને રંગબેરંગી લેખલો લાગવાથી મોહમાં મગરૂર બની લપટાઈ ઘણા લોક વાપરી રહ્યા છે. પણ જો કદાપિ આપણોજ માલ વાપરી પરદેશનો માલ નહી વાપરવા તથા વધારે પૈસાની પાયમાલી થતી અટકાવીએ તો શું વાંધો ઉઠે ધારવા મુજબ કાંઈ નથી ને પૈસા બચે છે કારણ કે દેશી બીડી એક પૈસાની દસ અને પરદેશી એક પૈસાથી માંડીને એક આનો અગર તો વધારે પૈસાની બિલકુલ એક જ બીડી એવી પણ આવે છે. તો દેશી વાપરવામાં સારી કે પરદેશી સારી, એનો વાંચનાર પોતે જ વિચાર કરશે. તેત્રીસ કોટિ પ્રજામાં જોટલા વાપરનાર હશે તેઓ જો સમજશે તો ઘણા પૈસાનો બચાવ થાશે. આ એક પૈસા બચાવવાનો સહેલો ઉપાય છે એમાં મહેનત નથી એક ટેક છે કે જે ટેકથી શરીર સુધરી જાય છે અને દેશને ઉન્નતિ મળે છે. પરંતુ આ ટેક રાખવી ઘણી મુશ્કેલ છે પણ

જુઓ કે હાથ વણાટથી માથાનો મુગટ ટોપી વાપરવાથી જોટલો ફાયદો થયો તેટલોજ ફાયદો કરવાને આ કામમાં માત્ર મનોબળનીજ જરૂર છે અને તેથીજ પૈસા ખરબાદ થતા અટકે છે. કોઈ શોખીન સાહેબો એવા પ્રશ્ન કરશે કે આવું તે શું લખાણ છે. કારણકે સામાં પાંદડાં પીવાથી નુકશાન થાય છે અને ફેશન માલ પીવાથી ફાયદો થાય છે પરંતુ આ એક ભૂલ છે તો શું કરવું કે બહાર દેશાવરી માલ વાપરતા અટકવું જોઈએ. તેમ છતાં આપણા દેશોમાં ફેશન-વાલાં પાકીટો નીકળવા માંડ્યાં છે તો પણ પેલા માલ આવતા અટકતા નથી એનું કારણ એ જ કે માત્ર ફેશન પૈસા ખેંચી લેવા માંડી છે, તેનો વિચાર પુર્ણ કરી અટકાવ થાય તો ઠીક અને તમો ઘણા જ શોખમાં પડી ગયા હો તો તમ્મ્યાકુની તેવા-પ્રકારની કેળવણી કરો. વળી તમ્મ્યાકુ એ કાંઈ હિન્દુસ્તાનના વારસામાં નથી. ફક્ત પાંચસો છસો વરસથી આ ખીજ આવ્યું છે તે રોપ કરનારે એવો પાયો નાખી દીધો છે કે જેના વગર ચાલે જ નહીં તેમ પાછું દર સાલ કરોડો રૂપૈયા ઘસડી જાય છે. એવી જ રીતે પરદેશીઓએ એક એક હુન્નરના એવા રોપ મોકલવા માંડ્યા છે કે કદાપિ નાપુદ થાય જ નહીં. જેથી તેઓ અખજોપતિ બની ગયા. તે બદલ સર્વે વિદ્વાનો તેમ જ ગૃહસ્થો જાણે છે, વળી ખીડી પીનારના મોહોડામાંથી કેવી દુર્ગંધ નીકળે છે તે ઉપરથી જણાય છે કે આ ચીજ કેટલી ઝેરી છે. (ખરાબ) ચીન દેશ બધો અરીણુ ખાવા માંડ્યો હતો તેમાંથી સંમજાણું કે આ કામ કરવાથી કારીગરીને નુકશાન થઈ પરદેશમાં પૈસા જાય છે ને શરીર બેડોળ બને છે જેથી સખ્ત બંદોબસ્ત કરવામાં આવ્યો છે. તેવી રીતે અહીંયાં કેમ થતું નથી તદ્દન બહાવરા

બની જવું એ હીક નથી દેશની ખરાબી થઈ પેસા પાણી થાય છે,
ધ્યાન લ્યો.

૧૩-ગણતરી.

હવે આપણે પાછલું જેટલુંવાંચી ગયા તેટલામાં બધું આવી ગયું
એમ નથી કારણકે બહાર દેશાવરથી જુદી જુદી કારીગરીની ચીજો કેટલી
અને કેટલા પ્રમાણમાં આવી રહી છે તેની ગણતરી પણ કરી શકીએ
તેમ નથી એટલે બધા પરદેશ હુન્નરવાળો થઈ ગયો છે. અને હુન્ન-
રથી અબજપતી બની રહ્યો છે તો જો આપણે હિન્દુસ્તાન કે જે
તેત્રીસ કોટ પ્રજા વાળો છે તેમાં જો એક લાખ માણસની સંખ્યા.
માંથી જો એક વિદ્વાન હુન્નરવાળો નીકળે તો તેત્રીસ કોટમાંથી તેત્રી-
સોહો થાય આપણી અસલી કહેવત છે કે કાળામાથનો માનવી ધારે
તે કરે એટલે શું કે કોઈ સારો હુન્નર કાઢે કે જે હુન્નરથી લાખો
માણસોનું પોષણ થાય એટલે જુઓ કે ટ્રેન ચલાવવામાં વધારે મા-
ણસોની જરૂર છે પણ તેનો મુજ શોધ કરનાર એકજ વિદ્વાન હતો.
તે સૌ જાણે છે એવી રીતે (ગ્રામોફોન) હવામાંથી માણસનો સુર
પકડી લઈ ઘણા વખત સુધી રાખી શકે છે તેનો શોધ કરનાર પણ
એકજ વિદ્વાન નીકળ્યો આપણે તો ધક્કા ખાઈ ટાઈમ પહેલાં બેસી
રહી ટીક્કીટો લેતા રહ્યા ને છનમ છતાં તો હિન્દુસ્તાનના પૈસાની
બહાર દેશાવરી કંપનીઓ ખાઈ રહી છે. માત્ર વાતો રહી કે કેવી
મજાની તેમ વાણંત કે જે માણસના અક્ષોસાને દુર કરનાર છે તેની
પણ સૌ કોઈ હકીકત જાણે છે પરંતુ હાલના વેપાર ધંધા એટલે

ચાલતા ટાઇમમાં હિન્દુસ્તાનમાંતો કેટલાક વર્ગ કે પૈસા ક્યાં છે પૈસા ક્યાં છે એમ પોતાને પેટ સાફ અશ્વસોસ માને છે તો (હુન્નર હાથમાં કોઈપણ જાતનો) કરી અશ્વસોસને દુર કરવો કે સામાવાળાઓને ઉલટા ઘરમાંથી પૈસા કાઢીને અશ્વસોસ દુર કરાવવો! કઈ વાત પસંદ કરો છો પણ તમો વિચાર કરોજ શાના કેમ કે ચાર દીશામાંથી એવો તો અંધકાર દેખાય છે. કે આ મોહીનીના સામું શું બનાવીએ તે કાંઈ ઉઠલી શકતું નથી પણ આ એક મોટી ભૂલ છે કારણ કે આ સર્વે બાબત હિન્દુસ્તાનમાં બનાવવા માટે જો મનોબળ સિદ્ધ થાય તો પછી રહુંજ શું પણ તે ક્યારે થશે જુઓ તો ખરા લોકો કહે છે કે અસલના વખતમાં વીમાનો ઉડતાં હતાં અને વળી દેવો એસી ફરતા હતા. તો હાલના વખતમાં પ્રત્યક્ષ જોવામાં આવે છે જેવી રીતે પંચભૂત કહેવાય છે જેવા કે, (પૃથ્વી જળ તેજ વાયુ આકાશ) તેઓ સર્વેને વશીભૂત બનાવી કામ લેવાય છે તે સૌ પોતાની નજરે જુઓ છે. વળી આપણે ગંધક; મોરચુથુ, જસત, તાંબુ, વગેરેની વાતો કરીએ છીએ. ને તેઓ એમાંથી ઇલેક્ટ્રીક બનાવી કરોડો રૂપીઆ પેદા કરે છે. ને તે ઇલેક્ટ્રીકથી એક માણસથી માંડી જેવું જેટલું કામ તેટલા માણસો નહીં રોકતાં ઇલેક્ટ્રીકને મજુર બનાવી હજારો જાતનું કામ લે છે તો વાંચનાર આપણા હિન્દુસ્તાનમાં નોકર વર્ગ વિશેષ છે. અને હુન્નર વર્ગ ઘણો જ ઓછો છે, તો મજુરી મૂકી હુન્નરવાન થવું જોઈએ કારણ કે એકજ દાખલો જુઓ માત્ર દળવાનુંજ કે જે મશીન વગેરે સાહિત્ય છે તેમાં પરદેશમાં પરદેશીઓની પોતાની ચીજોનું તો વેચાણ થઈ એઓના ઘરમાં તો પૈસા પેસી ગયાને માલ ખપતનો હુન્નર ચાલુ રહ્યો તમારે માત્ર

અહીંઆં પૈસા (એક જાતનો દાંડ) ભરી દળાવવું જોઈએ કારણ કે એક રૂઠી પડી. આવા નાચ જોવાય છે. તો ઉછરતી પ્રજાને ભવિષ્યનો સુધારો આપવો જોઈએ કોઈ એવો પ્રશ્ન કરશે કે ઘરમાં પાંચ દસ માણસ ખાનાર હોય ને પૈસા મેળવનાર એકજ હોય તો હુન્નર ક્યાં કરવા જવો. કારણ કે પેટ ભરવા પૈસા તો જોઈએ પરંતુ પોતાના ટાઇમમાંથી માત્ર અડધો અગર એકાદ કલાક હુન્નર બદલ દુરસદનો કાઢી હમેશાં પોતાનું કામ ચાલુ રાખે તો બે પાંચ વરસે પોતાનું કામ કૌશલ્ય કરી શકે અને છેવટમાં સારી ઉન્નતિ વધારી ભવિષ્યમાં પોતાની પ્રજાને હુન્નરવાન કરી શકે તમારા કુલ રસકસ કે જે ખોરાક તેને બહારખાતે આપી તમે તે શીવાય તમારા પગથી તે માથા સુધીને લગતી તેમ ઘણી પ્રકાર એમાં આવી જાય છે. તે સર્વે માત્ર બહાર દેશાવરની આશા તૃષ્ણા ઉપર રહી તાકી રહ્યા છે. રૂપીઆની બે મણુ બાજરી મળે તો તમારે જોછા પૈસાથી ચાલેને? પણુ ના ના એતો બહાર ખાતે આપી અહીંઆં ફેશન ખરીદવા મજુરીજ કરવી એ પસંદ કરે છે શું છે જુઓ.

૧૪-જમાનો.

હિન્દુસ્તાન એ હિન્દુસ્તાન તારી સુવર્ણ ભૂમી એક વાર સુવર્ણમાં જ રમી રહી હતી. તે હાલમાં રાક્ષસી બળથી લોખંડમય થઈ ગયું રહી છે, ફેસનના બહારમાં જઈ એક પણુ ચીજ યંત્રબળ શીવાયની વપરાતી નથી, કારણ કે મોહાવિભૂતિ યંત્ર સામાન એવો તો બની બની આવી રહ્યો છે કે (સાપના છબુદરા માફક) મુકાતો

પણ નથી તેમ બનાવી શકતો પણ નથી. જેમ પતંગીયું દીવા ઉપર ચડે છે તેમ. હિન્દુસ્તાનની પ્રજા નાનાથી તે મોટા સુધી ફેસનમાં પડી રહી છે. પરમ કૃપાળુ ઇશ્વરરૂપી મહાત્માના ઓઘોથી કાંઈક ઉદોગ ચાલ્યો છે. પણ જે દુનિયાનો રાજા ૩ છે તેવો જ ૩ ભાગ ખીન્ને, ધણો જ રહ્યો છે. વળી હિન્દુસ્તાન શું કરી શકશે કારણ કે હિન્દુસ્તાન મલાઈ વગરનું દુધ પીનાર છે. મલાઈ ખાનાર તો અલક છે. દેવમાં દેવ (પયને અન્ન) તે પણ માંહોમાંહે સંભાળી હિન્દુસ્તાન પોતાનું ભણું કરી શકતો નથી ને ઉલટપણું દેખાય છે. પરંતુ વાંચનાર આ જરૂર ધારજો કે સ્વપ્ન રૂપી દેખાવો માફક નાણું વધારે દેખાડ થઈ સર્વે સત્વ જાય છે, ને સરવે સત્વ ગયું એટલે પાણું નાણું પણ નાણાને ઠેકણે થઈ જાય છે, તો સમજો કે એવી દશા આ હિન્દુસ્તાનની છે. શાસ્ત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે વેદ ચાર છે ને યુગપણ ચાર છે. એટલે સર્વ વેદોમાં શું સાર છે તેના પ્રલક્ષ પ્રમાણો બહારના દેશો બતાવી રહ્યા છે અહીંઆં તો માત્ર ઓધરૂપી દેખાવો રહ્યા છે, ને વાતો રહી છે કે ફલાણો ધર્મ તો આવો છે ને ભગવાન ફલાણું કરી ગયા છે. બસ ત્યારે આવી રીતે ચાલ્યા કરે છે ત્યારે હિન્દુસ્તાન બહારના દેશ શું કરી રહ્યા છે. કે વેદમાં શું છે ને તે કરવાથી શું થાય છે તે સરવે ખુલ્લું કરી પ્રલક્ષ બનાવી દીધું છે આપણે પંડિત પાસે સાંભળ્યું કે હંતુમાન લક્ષમણુજી સાઈ અમરદીવો આકાશ માર્ગથી લાવ્યા ત્યારે હાલમાં એરોપ્લેન નજરે દેખાડ્યાં કે જે અમેરિકાથી ઇંગ્લાંડને મુંબાઈ આકાશ માર્ગે ઉડી રહ્યાં છે. ખીન્નું રાવણે સર્વે ઘેરોને બાંધ્યા તો ઇલેક્ટ્રીક દરેક દામ કરી આપે છે, જુઓ હકીકત કેવી છે વળી ચાર યુગમાં હાલનો યુગ કળીયુગ નામે ઓળખાય છે.

એટલે દરેક યુગ કરતાં ક્રાંતિક નિંદત છે, કારણ કે લોકીક માન્યતા છે પણ યુગનો દોષ નથી. હલકા તે મોટા તે મોટા તે હલકા થયા કારણ કે જે વર્ગ કારીગરી તરીકે રહ્યો એટલે તે પણ પુરી નહીં માત્ર રૂઢ મા ભાગનીજ સમજો ને ખીજો વર્ગ રહ્યો તે સર્વ નોકરી માંને રૂઢ મા ભાગનો ધંધામાં ગયો પણ હુન્નર સખંધી મીંકું અને વળી મીંકું તો મીંકું પણ પાછી ફેશન પડી એટલે કારીગરીનો હિસાબ ઉઠી ગયો. ધારો કે નાટક કરનાર મોહનીરૂપ ધારણ કરી દષ્ટિ ખેંચાવે છે એટલે ખીજો દીવસે પાછો માણસ જોવા જાય. તેમાં વળી ગરીબ ત્રણ દહાડે થાકી જાય. ને શ્રીમંત ક્રાંતક વધારે વધારે જોઈ છેવટ થાકે તેમ આ હિન્દુસ્તાનરૂપી કામેધેનું સુધરેલા દેશોની મોહની જોઈ દોવાઈ જાય છે. પણ ક્રાંત આંખો ઉઘડતી નથી. મલબારી સાગની દેશી ખુરશી મજબુત હોવા છતાં રૂપીઆ પાંચ અપાતા નથી. પણ જે ઓસ્ટ્રેલિયન ખુરશી ત્રણ આનાના લાકડાની હોય તો રૂપીઆ આઠ ખુશી થઈ આપીને વધારામાં વળી આજીજી કરી લેવાય છે, આનું નામ ફેશન. પણ નથી તો કારીગર લક્ષ આપી બારીક નજર દોડાવતા તેમ શ્રીમંત તો દોડાવે જ શાની. કારણ કે હાલના જમાનામાં ધણાએક શ્રીમંતો ખાધપી એકબીજાની દેખાદેખી જોઈ મોટરો દોડાવી જરમન દેશમાં રકમો નાખવા લાગ્યા છે. ને ખીજી વધારે હોય છે તે શેર બજારમાં નાખી કમીજદા કર્યા કરે છે પણ કોઈ એવું ગંજવર ખાતું ખોલાતું નથી કે જેમાં લાખો માણસો રોકાઈ એક રજીસ્ટર હુમર નીકળે કે જે હુમરથી બહાર દેશાવરની જરૂર પડે નહીં. આ બાબત ક્રાંત બનતું નથી આપણા હિન્દુસ્તાનને એક જ પાટી આવડે છે. તેથી તેમાંનો એકજ દાખલો લઈએ ધારો કે એરંડા આ

હિન્દુસ્તાનની પેદાશ છે ને હાલ ભાવ રૂ ૩) છે. પણ કદાપી સ્ટીમર
આવીને ભાવ ચઢ્યાતો કોઈ એક દાણો પણ રાખશે નહીં. બલેને રૂ. ૧)
નું દીવેલ શેર ૨ લેખે થાય તો શું થયું પણ ઉપલા ટાઇમમાં વેચી
ખાશે દુઃખી થાશે તેનો જરાપણ ખ્યાલ નથી તેમ પૈસા કરી પાછા
બહાર દેશાવરી વસ્તુઓમાં ધાલશે એટલે માલનો માલ પણ જાયછે.
ને પૈસા પણ જાય છે જેથી છેવટમાં કાંઈ રહેતું નથી તેવીજ રીતે
સરવે બાબત જોવાનું રહ્યું વળી જો કોઈપણ રીતે સુધારા ઉપર નહિ
આવે તો ઉછરતી પ્રજાને હુન્નર શું વસ્તુ છે તેનો ખ્યાલ પણ આ-
વશે નહીં વળી બહારના દેશો એવા છે કે જ્યાં અનાજ ફળ ફુલ
પાકી શકે નહીં પરંતુ તેવા દેશના લોકોએ પણ હુન્નરથી શોધ
કરી પાક લેવા માંડ્યા છે, જેથી બવિખ્ય જોતાં કોઈ વસ્તુની જરૂર
બહારના દેશો ચાલતા સુધી પાડી શકશે નહીં. છેવટે ન ચાલે જે
જોઈએ તે હીક પણ બનતા સુધી પાડી શકશે નહિ પણ હિન્દુસ્તાન
જો સુધારા ઉપર (એટલે હુન્નર ઉપર) નહીં આવે તો બહારગામની
વસ્તુ સિવાય બેશી રહેશે. આ બરાબર સમજવું.

૧૫-સદ્દાબજાર.

ગૃહસ્થો અસલના વખતમાં જીજ્ઞાસુ ઉપર લાખો રૂપીઆ આપ લે
થતા. અને વળી દેણદાર ગમે ત્યારે આપે પરંતુ કોઈ પ્રકારમાં વાંધા
ઉઠાવતા નહીં કારણ કે સત્ય હતું અને હાલમાંતો મુદત થઈ કે ખલાસ
થયું. ત્યારે આ પ્રમાણે થવા કારણ શું છે પારકાનાં દુઃખ જોઈ કેટલાકને
હાંસી આવે છે. તો સદ્દામાં શેડીઆઓ હાંસી કરાવશે નહીં તેમ

થોડ વરસોની રેલછેલ ડીમાક એવો તો જનમી ગયો કે તેજી મંદીના સપાટા ઉપર સપાટા થયાને મોટરોની ધમાલ મચી રહી વલી આવી ધમાલમાં જે પડ્યો તે બાખૂ કે જેને દુનિયાનું (તે લાઇનનું) જ્ઞાન પણ નથી તેણે પણ વેપારના સપાટા ચલાવ્યા કારણ કે સાહુકારોને પોતાના માલ વેચી નાણાં સચવાયાં નહીં ને ક્રેડીટ શોધવા લાગ્યા. કારણ કે જલદી અખજોપતી બનવા બદલ હવે બાખૂએ સાધારણ નુક-શ્ચાન વહેંચવા માંડ્યાં હતાં કારણકે થોડું ગુમાવે ને થોડું મેળવે જેથી ક્રેડીટ તો પડી રહી હતી. પરંતુ થોડામાં સમાવેશ કરી શકાતો નહીં કારણ કે મોટર સિવાય રંગીલબાખૂને ચલાવતું નહીં. જેથી વિચાર કર્યો કે આ પાર કે પેલાપાર એમ ચલાવતાં ચલાવતાં ગાડું દરીયામાં ઝાકાં ખાવા લાગ્યું જેથી રંગીલબાખૂએ બજારું કે હવે દાવ હાથમાં રહી શકે તેમ નથી જરૂર હુબરો. ભારે હવે શું કરવું ધલાજ નથી પણ જરા સખુર કરો કારણ કે પાંચલાખ પાનાની બૃહ-કાયદો તૈયાર છે. ગભરાવાનું કારણ નથી. ઉડાવો સપાટો ને ચોપડા કોર્ટમાં નાંખી ખેલ ખલાસ કરો. મહસ્થો આ બધાં જ્ઞાનાં ફળ છે કે જે શેઠીઆ હુન્નર એટલે શું કેલીયા ઝોરદીયા. તેમાં વળી પોતે તો ધનાશા એટલે એમાં બાકીજ શું રહ્યું. તો ગૃહસ્થો પૈસા કોને ધીરવા તે વિચાર કરો. જવાબમાં એ કે પૈસા હિન્દુસ્તાનમાંથીજ વપરાય છે એટલે એક મરે ને બીજો તરે. એમાં મોટો વાધ માર્યો કહેવાય નહીં કારણ કે હિન્દુસ્તાનનો એક ગૃહસ્થ પૂરો બીખારી થઇ બીજને તાલેવાન કરે છે. વળી વડીલોપાર્ણત મીલકતવાળા શેઠીઆઓ પરમાત્માના પરમ બક્ષા કે જેઓએ દાખલા તરીકે તડકો જોયો નથી તેવા વળી ગરીબોનું પોષણ કરનારા આવા શેઠીઆઓના શાગરીત કે જે ગરીબ

ગુન્ડા અરધાં કપડાં પહેરી ધન ઘેઝાઘ દેખાડનાર કારણ કે શેઠીઆ જાણે કે માણસ ભલો ને સાદો છે. પરંતુ આવાં શીયાળાએ પોતાના લોભ માટે વિશ્વાસની જાળ નાંખી ઉંધુ સમજાવી વધારે કીંનતની મોટરોની લાલચો દેખાડી ચાલતા વખતોમાં કેવાં મોટાં ભારે તુક-શાનો શેઠીઆઓને અપાવી પામ્યાલીઓ કરવા માંડી છે. કે જેની અસર ચાલુ ધંધો કરનાર ગરીબોને પણ લાગુ થઈ તેમાં તેઓની પણ વચમાં શું હાલત (દશા) થાય છે તેનો કુલ ચીતાર હવેથી અપાશે.

અપૂર્ણ.

શ્લોક.

દેશાટનં પંડિત મિત્રતાચ વારાંગના રાજસભા પ્રવેશઃ

આ અર્થ સૌ જાણે છે કે વિદ્વાન દેશાટણમાં અને વારાંગના રાજસભામાં ત્યારે શું આપણા દેશમાં તો પરદેશી વિદ્વાન બરાબર પૂજણા કે જેનો આબેહુબ ચીતાર કરતાં કરોડો પાનાં ભરાઈ જાય ત્યારે વિદ્વાન એટલે શું કે જે જે વિદ્યા દેશ પરદેશમાંથી મેળવી છે. તે વિદ્યા કળાથી સ્વદેશ જે પારકી વસ્તુઓના આધારથી બેઠો છે. તેનું રૂપાંતર કરી બતાવે કે જેથી સામાવાળાની જરૂર રહે નહીં.

વિદ્યા વર્ધક ગોળી.

૧. આ ગોળી મગજના તમામ તંતુઓને નિર્મળ કરી ખુશ મીન-જમાં લાવે છે.
૨. આ ગોળી નાના બાળકને આપવાથી શરીરના તમામ નિર્મળ ભાગોને મજબૂત બનાવી લોહીને ભરાવો કરે છે.
૩. આ ગોળી વિદ્યાભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓએ વાપરવાથી પોતાનો અભ્યાસ તુરત યાદગીરીમાં લાવે છે તેમ જ વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ ખીલકુલ યાદ રહી શકતો નથી. તેઓ ક્ષતેહમંદ નીવડે છે.
૪. કોઈપણ માણસ આ ગોળી વાપરવાથી પોતાનું કામ સહેલાઈથી કરે છે, યાદશક્તિ રાખવાને આ ગોળી મગજનો એક રાજ છે,
૫. તમામ જાતનાં પડેલાં વ્યસનો જેવાંકે, દારૂ, અશીણ, ગાંજો, વગેરે તે આ ગોળી વાપરવાથી દુર થાય છે, તેમ વ્યસનની કુટેવ કોઈ દીવસ દેખાડી શકતી નથી.
૬. જે માણસો અભ્યાસ તેમ વેપારમાં થયેલા નુકશાનથી હાથ મેડ થયા હોય છે તેઓની ઘેલછા દુર કરવાનો આ એક મહાન ધલાજ છે.

૭. આ ગોળી વાપરવાથી ગાયન કરનાર પોતાનો રાગ ખબુર અને ચોખ્ખો કાઢી જીભનું અટકવું દુર કરે છે. તેમ ઉભંગરો કરનારને સારો ફાયદો આપે છે.
૮. વાપરવાની રીત એકથી બાર વરના સુધી ૧ થી ૬ ગોળી ઉપરનાએ ૧૦ સુધી પરહેજ કાંઈ નહીં. રા. ૧ ની ૬૪. રા. ૦-૮-૦ ની ૩૨ રા. ૦-૪-૦ ની ૧૬.

પૈસા ગુમાવશો નહીં.

કોઈપણ જાતના વહેંચનાં દર્દો બદલ રૂબરૂ મળે. અગર ખુલાસો પત્ર બ્યવહારથી કરો.

મણીલાલ સી. વ્યાસ. પોસ્ટ વડનગર.

જિલ્લે અમદાવાદ.

અગાઉથી થએલા ગ્રાહકોનાં નામ.

અમદાવાદ.

૧૦૦ રા. શકરદાસ નારણદાસ.	૧ રા. રાયચંદ કેવળદાસ.
૫ રા. બુલાખીદાસ મળચંદ.	૧ રા. વીઠ્ઠલદાસ જીવરામ.
૫ રા. બધાલાલ સોમચંદ.	૧ રા. સોમાભાઈ હરીકૃશનદાસ.
૫ રા. ચુનીલાલ કાળીદાસ.	૧ રા. જયન્તીલાલ શંકરભાઈ.
૫ રા. ભગવાનદાસ અંબારામ.	વસોવાળા.
૧ રા. ગ્રસીકલાલ છોટાવાલ.	૧ રા. વસંતલાલ હરીલાલ
૧ રા. કુલચંદ આશરામ.	હાઈસ્કુલ.
૧ રા. કાનજીભાઈ પુરસોતમદાસ.	૧ રા. વસાણી વેલસી લંહેરાભાઈ.
૧ રા. હરીનાલ મણિલાલ.	૧ રા. જીવણુલાલ કીરતનલાલ.
૧ રા. રણછોડલાલ વિક્રમદાસ.	૧ રા. જૂહાલાલ નાનાલાલ શાહ
૧ રા. દસરથલાલ ચીમનલાલ.	૧ રા. પુરસોતમદાસ છોટાલાલ.
૧ રા. પુરસોતમદાસ હેમચંદ.	૧ રા. પુરસોતમદાસ ખેચરદાસ.
૧ રા. ધનજીભાઈ ગણેશદાસ.	૧ રા. મોતીલાલ ખેમચંદ.
૧ રા. જગનલાલ અમીચંદ.	૧ રા. દવસુખરામ કન્નનદાસ.
૧ રા. અંબારામ વલભરામ.	૧ રા. લખમીચંદ બાણજી
૧ રા. વીરચંદભાઈ જગનલાલ.	શાહોગવાલા.

*

વાંચો.

વાંચો.

વાંચો.

અમૃતપાન.

હિન્દુસ્તાનના હિન્દુ, મુસલમાન, પારસી વગેરે મુર્ખ મદ્યપ્તરંગો તથા મહાધીશેને વિનંતીપર્યંક ખગર આપવામા આવે છે કે હિન્દુસ્તાનના હિંદી નામનું પુસ્તક અવશેષ માટ લખાવ્યું છે, તે દરેક તરફ અત્રે ગરીબન હમેશા પાતાની પાન રાખવાની જગ છે. અવશેષ એટલે શું એ શબ્દ જે જાણે છે તજ એના ઉપયોગ કરશે કાલનું કે જેમા વપારી-કારીગર મળૂરૂ-નાકરીઆત તેમજ મદ્રા કરનાર તથા નિશાળમા બહુતા વિદ્યાર્થીઓ વગેરેએ શુ કરવાનું છે તેની આબેહુલ જ્ઞાનકળા છે કે જેથી માણસ જાત કામ રીતે બલવામા પડી દુઃખી થાય નહી. અવશેષને ઉત્તેજન આપી શકે છે કે શુ છે.

મણિલાલ સી. વ્યાસ.

પોસ્ટ વડનગર. જીલ્લા અમદાવાદ.

